ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 30. listopadu 2009

o uzavření Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti Evropským společenstvím

(2009/941/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem druhou větou a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Společenství usiluje o vytvoření společného soudního prostoru založeného na zásadě vzájemného uznávání soudních rozhodnutí.

(2) Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností ([2]) stanoví, že se právo rozhodné pro otázky vyživovacích povinností v členských státech, které jsou vázány Haagským protokolem ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti (dále jen „protokol“), určuje v souladu s uvedeným protokolem.

(3) Protokol významným způsobem přispívá k zajištění větší právní jistoty a předvídatelnosti pro oprávněné a povinné z výživného. Uplatňování jednotných pravidel pro určení rozhodného práva umožní volný pohyb rozhodnutí o vyživovacích povinnostech v rámci Společenství bez jakékoli formy kontroly ve členském státě, v němž se podává návrh na výkon.

(4) Článek 24 protokolu umožňuje organizacím regionální hospodářské integrace, jakou je i Společenství, aby protokol podepsaly, přijaly, schválily nebo k němu přistoupily.

(5) Společenství má výlučnou pravomoc ve všech záležitostech, které protokol upravuje. Tato skutečnost se nedotýká postavení členských států, které nejsou tímto rozhodnutím vázány nebo nepodléhají jeho uplatňování, jak je uvedeno v 11. a 12. bodě odůvodnění.

(6) Společenství by mělo protokol schválit.

(7) Protokol by měl být mezi členskými státy uplatňován nejpozději ode dne 18. června 2011, tedy ode dne použitelnosti nařízení (ES) č. 4/2009.

(8) Pokud protokol nevstoupí v platnost ke dni 18. června 2011, tedy ke dni použitelnosti nařízení (ES) č. 4/2009, měla by být pravidla protokolu vzhledem k úzkým vazbám mezi protokolem a nařízením (ES) č. 4/2009 uplatňována v rámci Společenství prozatímně. Za tímto účelem by mělo být při uzavření protokolu učiněno jednostranné prohlášení.

(9) Pravidla protokolu by měla určit rozhodné právo pro vyživovací povinnost, pokud je rozhodnutí o uvedené povinnosti uznáváno a je vykonatelné podle pravidel o zrušení prohlášení vykonatelnosti stanovených v nařízení (ES) č. 4/2009. Za účelem zajištění toho, že se ve Společenství použijí stejné kolizní normy pro nároky z výživného vztahující se k době před vstupem v platnost či před prozatímním uplatňováním protokolu ve Společenství, jakož i k době poté, měla by se pravidla protokolu vztahovat i na nároky týkající se období před touto událostí, bez ohledu na článek 22 protokolu. Za tímto účelem by mělo být při uzavření protokolu učiněno jednostranné prohlášení.

(10) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Irsko účastní přijímání a uplatňování tohoto rozhodnutí.

(11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

([1]) Stanovisko ze dne 24. listopadu 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1.

(12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Haagský protokol ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti se schvaluje jménem Evropského společenství.

Znění protokolu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat protokol zavazující Společenství.

Článek 3

Při uzavření protokolu učiní Společenství následující prohlášení v souladu s článkem 24 protokolu:

„V souladu s článkem 24 protokolu Evropské společenství prohlašuje, že vykonává pravomoc ve všech záležitostech upravených protokolem. Jeho členské státy jsou protokolem vázány na základě jeho uzavření Evropským společenstvím.

Pro účely tohoto prohlášení nezahrnuje pojem ‚Evropské společenství' Dánsko, na základě článků 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a Spojené království, na základě článků 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství."

Článek 4

1. V rámci Společenství se pravidla protokolu uplatní prozatímně, aniž je dotčen článek 5 tohoto rozhodnutí, ode dne 18. června 2011, tedy ode dne použitelnosti nařízení (ES) č. 4/2009, pokud k uvedenému dni protokol dosud nevstoupí v platnost.

2. Při uzavírání protokolu učiní Společenství následující prohlášení, aby zohlednilo případné prozatímní uplatňování uvedené v odstavci 1:

„Evropské společenství prohlašuje, že pravidla protokolu bude uplatňovat prozatímně ode dne 18. června 2011, tedy ode dne použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností [1], pokud k uvedenému dni protokol nevstoupí v platnost v souladu s jeho čl. 25 odst. 1."

Článek 5

1. Bez ohledu na článek 22 protokolu stanoví pravidla protokolu rovněž rozhodné právo pro nároky z výživného uplatňované v členském státě, jež se týkají období před vstupem protokolu v platnost nebo před jeho prozatímním uplatňováním ve Společenství, v případech, kdy jsou podle nařízení (ES) č. 4/2009 zahájena řízení, schváleny nebo uzavřeny soudní smíry či vystaveny veřejné listiny po 18. červnu 2011, tedy dni použitelnosti nařízení (ES) č. 4/2009.

2. Při uzavírání protokolu učiní Společenství následující prohlášení:

„Evropské společenství prohlašuje, že uplatní pravidla protokolu rovněž na nároky z výživného uplatňované v některém z jeho členských států, jež se vztahují k období před vstupem protokolu v platnost nebo před jeho prozatímním uplatňováním ve Společenství, v případech, kdy jsou podle nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností [1] zahájena řízení, schváleny nebo uzavřeny soudní smíry či vystaveny veřejné listiny po 18. červnu 2011, tedy dni použitelnosti uvedeného nařízení."

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Za Radu
předsedkyně
B. ASK

[1] Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1.

PŘÍLOHA

PŘEKLAD

PROTOKOL

o právu rozhodném pro vyživovací povinnost

Signatářské státy tohoto protokolu,

přejíce si přijmout společná ustanovení o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti,

přejíce si modernizovat Haagskou úmluvu ze dne 24. října 1956 o právu použitelném na vyživovací povinnosti k dětem a Haagskou úmluvu ze dne 2. října 1973 o právu použitelném na vyživovací povinnosti,

přejíce si vytvořit obecná pravidla pro určení rozhodného práva, která doplní Haagskou úmluvu ze dne 23. listopadu 2007 o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností,

se rozhodly uzavřít za tímto účelem protokol a dohodly se na následujících ustanoveních:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tento protokol stanoví rozhodné právo ve věcech vyživovacích povinností, jež vyplývají z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo švagrovství, včetně vyživovací povinnosti k dítěti bez ohledu na rodinný stav rodičů.

2. Rozhodnutími vydanými za použití tohoto protokolu není dotčena existence vztahů uvedených v odstavci 1.

Článek 2

Univerzální použitelnost

Tento protokol se použije i v případě, je-li rozhodným právem právo jiného než smluvního státu.

Článek 3

Obecné pravidlo pro rozhodné právo

1. Vyživovací povinnosti se řídí právem státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nestanoví-li tento protokol jinak.

2. V případě změny místa obvyklého pobytu oprávněného se použije právo státu, v němž má oprávněný nové místo obvyklého pobytu, a to od okamžiku takové změny.

Článek 4

Zvláštní pravidla ve prospěch určitých oprávněných

1. Následující ustanovení se použijí, jedná-li se o vyživovací povinnosti:

a) rodičů ke svým dětem;

b) osob jiných než rodičů k osobám mladším 21 let, s výjimkou povinností vyplývajících ze vztahů uvedených v článku 5; a

c) dětí ke svým rodičům.

2. Pokud oprávněný nemůže získat výživné od povinného na základě práva uvedeného v článku 3, použije se právo státu, v němž má sídlo soud.

3. Pokud oprávněný zahájil řízení u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, použije se právo státu, v němž má sídlo soud, bez ohledu na článek 3. Pokud však oprávněný nemůže na základě tohoto práva získat výživné od povinného, použije se právo státu, v němž má místo obvyklého pobytu oprávněný.

4. Pokud oprávněný nemůže získat výživné od povinného na základě práva uvedeného v článku 3 a v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, použije se právo státu jejich společné státní příslušnosti, pokud tuto společnou státní příslušnost mají.

Článek 5

Zvláštní pravidlo týkající se manželů a bývalých manželů

V případě vyživovací povinnosti mezi manželi, bývalými manželi nebo stranami manželství, které bylo prohlášeno za neplatné, se článek 3 nepoužije, pokud jedna ze stran vznese námitky a pokud právo jiného státu, zejména státu jejich posledního společného místa obvyklého pobytu, je k manželství v užším vztahu. V takovém případě se použije právo tohoto jiného státu.

Článek 6

Zvláštní pravidlo o obraně

S výjimkou vyživovacích povinností k dítěti, které vyplývají ze vztahu rodič-dítě, a povinností podle článku 5 může povinný popřít nárok oprávněného s odůvodněním, že taková povinnost neexistuje ani podle práva státu místa obvyklého pobytu povinného, ani podle práva státu společné státní příslušnosti stran, pokud tuto společnou státní příslušnost mají.

Článek 7

Určení rozhodného práva pro účely konkrétního řízení

1. Bez ohledu na ustanovení článků 3 až 6 mohou oprávněný a povinný výslovně určit pouze pro konkrétní řízení v daném státě právo tohoto státu jako právo rozhodné pro vyživovací povinnost.

2. Určení se provede před zahájením řízení formou dohody podepsané oběma stranami, která je učiněna buď písemně nebo je zaznamenána na jakémkoli nosiči informací tak, aby v něm obsažené informace byly dostupné a dále využitelné.

Článek 8

Určení rozhodného práva

1. Bez ohledu na ustanovení článků 3 až 6 mohou oprávněný a povinný kdykoli určit za rozhodné právo pro vyživovací povinnost některý z těchto právních řádů:

a) právo státu, jehož státní příslušnost má některá ze stran v okamžiku určení;

b) právo státu, v němž má některá ze stran místo obvyklého pobytu v okamžiku určení;

c) právo určené stranami jako rozhodné právo pro jejich majetkové poměry, nebo právo, které se ve skutečnosti pro jejich majetkové poměry použije;

d) právo určené stranami jako rozhodné právo pro jejich rozvod nebo rozluku, nebo právo, které se ve skutečnosti pro jejich rozvod nebo rozluku použije.

2. Tato dohoda podepsaná oběma stranami je učiněna buď písemně nebo je zaznamenána na jakémkoli nosiči informací tak, aby v něm obsažené informace byly dostupné a dále využitelné.

3. Odstavec 1 se nepoužije na vyživovací povinnosti k osobě mladší 18 let nebo k dospělému, který z důvodu zhoršení nebo nedostatečnosti svých osobních schopností není schopen hájit své zájmy.

4. Bez ohledu na právo určené oběma stranami podle odstavce 1 se otázka, zda se oprávněný může vzdát svého práva na výživné, určí podle práva státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu v okamžiku určení.

5. Pokud v okamžiku určení nebyly strany zcela informovány a vědomy si následků svého určení rozhodného práva, toto právo určené stranami se nepoužije, pokud by jeho použití způsobilo některé ze stran zjevně nespravedlivé nebo nepřiměřené následky.

Článek 9

„Domicil“ místo „státní příslušnosti“

Stát, který používá jako hraniční určovatel v rodinných záležitostech institut „domicilu“, může oznámit Stálé kanceláři Haagské konference mezinárodního práva soukromého, že ve věcech, které jsou předmětem řízení před jeho orgány, se slova „státní příslušnost“ v článcích 4 a 6 nahrazují slovem „domicil“, jak je definován v daném státě.

Článek 10

Subjekty veřejné správy

Právo subjektu veřejné správy domáhat se náhrady plnění poskytnutého oprávněnému namísto výživného se řídí právním řádem, jemuž daný subjekt podléhá.

Článek 11

Oblast působnosti rozhodného práva

Právem rozhodným pro vyživovací povinnosti se řídí mimo jiné:

a) zda, v jakém rozsahu a vůči komu může oprávněný uplatnit nárok na výživné;

b) v jakém rozsahu může oprávněný uplatnit nárok na výživné zpětně;

c) základ pro výpočet výše výživného a valorizace;

d) určení osoby oprávněné zahájit řízení o výživném, s výjimkou otázek spojených s procesní způsobilostí a se zastupováním v řízení;

e) promlčecí nebo prekluzivní lhůty;

f) rozsah vyživovací povinnosti povinného, pokud subjekt veřejné správy vymáhá náhradu plnění, které poskytl oprávněnému namísto výživného.

Článek 12

Vyloučení zpětného a dalšího odkazu

V protokolu se pojmem „právo“ rozumí právo platné v daném státě s výjimkou jeho kolizních norem.

Článek 13

Veřejný pořádek

Použití práva určeného podle protokolu lze odmítnout pouze v tom rozsahu, v jakém by jeho účinky byly ve zjevném rozporu se zásadami veřejného pořádku státu, v němž má sídlo soud.

Článek 14

Určení výše výživného

I pokud rozhodné právo stanoví jinak, zohlední se při stanovení výše výživného potřeby oprávněného a finanční možnosti povinného, stejně jako jakákoli náhrada, přiznaná oprávněnému namísto pravidelného vyplácení výživného.

Článek 15

Nepoužití protokolu v případě vnitrostátní kolize

1. Smluvní stát, ve kterém se na vyživovací povinnosti použijí různé právní systémy nebo soubory právních norem, není povinen použít pravidla stanovená v protokolu při kolizi výhradně mezi těmito různými systémy nebo soubory právních norem.

2. Tento článek se nepoužije na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 16

Nejednotné právní systémy z hlediska územního

1. Ve vztahu ke státu, ve kterém platí v různých územních jednotkách dva nebo více právních systémů nebo souborů právních norem pro jakékoli záležitosti upravené tímto protokolem, se:

a) každý odkaz na právo státu považuje případně za odkaz na právo platné v příslušné územní jednotce;

b) každý odkaz na příslušné orgány nebo subjekty veřejné správy tohoto státu považuje případně za odkaz na příslušné orgány nebo subjekty veřejné správy oprávněné jednat v příslušné územní jednotce;

c) každý odkaz na místo obvyklého pobytu v tomto státě považuje případně za odkaz na místo obvyklého pobytu v příslušné územní jednotce;

d) každý odkaz na stát společné státní příslušnosti dvou osob považuje za odkaz na územní jednotku určenou právem tohoto státu, nebo pokud neexistují příslušná pravidla, na územní jednotku, s níž je povinnost výživného nejúžeji spjata;

e) každý odkaz na stát, jehož je osoba státním příslušníkem, považuje za odkaz na územní jednotku určenou právem tohoto státu, nebo pokud neexistují příslušná pravidla, na územní jednotku, s níž je tato osoba nejúžeji spjata.

2. Pro účely určení rozhodného práva podle protokolu pro stát, který se skládá ze dvou či více územních jednotek, z nichž každá má svůj vlastní právní systém nebo soubor právních norem pro záležitosti, na které se vztahuje tento protokol, se použijí tato pravidla:

a) pokud v takovém státě existují platná pravidla pro určení územní jednotky, jejíž právo je rozhodné, použije se právo dané jednotky;

b) pokud taková pravidla neexistují, použije se právo příslušné územní jednotky podle odstavce 1.

3. Tento článek se nepoužije na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 17

Nejednotné právní systémy z hlediska osobního

Pro účely určení rozhodného práva podle tohoto protokolu se každý odkaz na právo státu, ve kterém platí dva či více právních systémů nebo souborů právních norem pro různé kategorie osob v záležitostech, na které se vztahuje tento protokol, považuje za odkaz na právní systém určený pravidly platnými v tomto státu.

Článek 18

Vztah k předchozím haagským úmluvám o vyživovacích povinnostech

Ve vztahu mezi smluvními státy nahrazuje tento protokol Haagskou úmluvu ze dne 2. října 1973 o právu použitelném na vyživovací povinnosti a Haagskou úmluvu ze dne 24. října 1956 o právu použitelném na vyživovací povinnosti k dětem.

Článek 19

Vztah k dalším právním nástrojům

1. Tímto protokolem nejsou dotčeny další mezinárodní nástroje, jejichž stranami jsou nebo se stanou smluvní státy a jež obsahují ustanovení o otázkách upravených protokolem, neprohlásí-li státy, jež jsou stranami takového právního nástroje, něco jiného.

2. Odstavec 1 se použije rovněž na jednotnou právní úpravu založenou na zvláštních vazbách regionálního či jiného charakteru mezi dotčenými státy.

Článek 20

Jednotný výklad

Při výkladu tohoto protokolu se přihlíží k jeho mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat jeho jednotného používání.

Článek 21

Posouzení fungování protokolu v praxi

1. Generální tajemník Haagské konference mezinárodního práva soukromého svolá podle potřeby zvláštní komisi, aby posoudila fungování protokolu v praxi.

2. Smluvní státy spolupracují za účelem tohoto posouzení se Stálou kanceláří Haagské konference mezinárodního práva soukromého při shromažďování judikátů týkajících se používání protokolu.

Článek 22

Přechodná ustanovení

Tento protokol se nepoužije při vymáhání výživného ve smluvním státě, pokud se nárok týká období před vstupem protokolu v platnost v tomto státě.

Článek 23

Podpis, ratifikace a přistoupení

1. Tento protokol je otevřen k podpisu všem státům.

2. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.

3. Tento protokol je otevřen k přistoupení všem státům.

4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení budou uloženy u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, které je depozitářem tohoto protokolu.

Článek 24

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena výlučně svrchovanými státy a vykonává pravomoc v některých či veškerých záležitostech upravených protokolem, je rovněž oprávněna protokol podepsat, přijmout, schválit nebo k němu přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu své pravomoci v záležitostech upravených protokolem.

2. Organizace regionální hospodářské integrace při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení písemně oznámí depozitáři záležitosti upravené protokolem, v nichž na ni její členské státy přenesly pravomoc. Jakékoli změny v pravomoci, jež organizace uvedla v posledním oznámení podle tohoto odstavce, oznámí neprodleně tato organizace písemně depozitáři.

3. Při podpisu, přijetí, schválení či přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace v souladu s článkem 28 prohlásit, že vykonává pravomoc ve všech záležitostech upravených protokolem a že členské státy, jež na tuto organizaci regionální hospodářské integrace pravomoc v dotčené záležitosti přenesly, jsou protokolem vázány na základě podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení ze strany této organizace.

4. Listiny uložené u depozitáře organizací regionální hospodářské integrace se pro účely vstupu protokolu v platnost nezapočítávají, pokud tato organizace regionální hospodářské integrace neučiní prohlášení podle odstavce 3.

5. Odkaz na „smluvní stát“ či „stát“ v tomto protokolu zahrnuje případně i organizaci regionální hospodářské integrace, je-li tato organizace stranou protokolu. Učiní-li organizace regionální hospodářské integrace prohlášení podle odstavce 3, zahrnuje odkaz na „smluvní stát“ či „stát“ v tomto protokolu i příslušné členské státy této organizace.

Článek 25

Vstup v platnost

1. Protokol vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od uložení druhé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení podle článku 23 u depozitáře.

2. Po tomto okamžiku vstupuje protokol v platnost:

a) pro všechny státy či organizace regionální hospodářské integrace uvedené v článku 24, které protokol ratifikují, přijmou či schválí nebo k němu přistoupí následně, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od uložení jejich listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení u depozitáře;

b) pro územní jednotku, na kterou se protokol vztahuje v souladu s článkem 26, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od oznámení prohlášení podle uvedeného článku.

Článek 26

Prohlášení týkající se nejednotných právních systémů

1. Má-li stát dvě či více územních jednotek, ve kterých se ve vztahu k záležitostem upraveným tímto protokolem používají různé právní systémy, může tento stát při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení či přistoupení v souladu s článkem 28 prohlásit, že se protokol vztahuje na všechny jeho územní jednotky, nebo jen na jednu nebo více z nich, a může toto prohlášení kdykoli změnit jiným prohlášením.

2. Každé takové prohlášení se oznámí depozitáři a musí výslovně uvádět územní jednotky, na něž se protokol vztahuje.

3. Neučiní-li stát prohlášení podle tohoto článku, vztahuje se protokol na všechny územní jednotky tohoto státu.

4. Tento článek se nepoužije na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 27

Výhrady

K tomuto protokolu nelze vznášet žádné výhrady.

Článek 28

Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v čl 24 odst. 3 a čl. 26 odst. 1 lze učinit v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení či kdykoli poté a lze je kdykoli změnit či vzít zpět.

2. Prohlášení, změny a zpětvzetí prohlášení se oznamují depozitáři.

3. Prohlášení učiněná při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nabývají účinnosti současně se vstupem tohoto protokolu v platnost v příslušném státě.

4. Prohlášení učiněná následně, jakož i změny či zpětvzetí prohlášení nabývají účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy je depozitáři doručeno příslušné oznámení.

Článek 29

Výpověď

1. Smluvní stát tohoto protokolu jej může vypovědět písemným oznámením depozitáři. Výpověď může být omezena na určité územní jednotky státu s nejednotným právním systémem, na něž se protokol vztahuje.

2. Výpověď nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí 12 měsíců ode dne, kdy bylo depozitáři doručeno příslušné oznámení. Je-li v oznámení stanoveno delší období pro nabytí účinnosti výpovědi, nabývá výpověď účinnosti uplynutím tohoto delšího období ode dne, kdy je oznámení doručeno depozitáři.

Článek 30

Oznámení

Členům Haagské konference mezinárodního práva soukromého a dalším státům a organizacím regionální hospodářské integrace, jež protokol podepsaly, ratifikovaly, přijaly či schválily nebo k němu přistoupily v souladu s články 23 a 24, depozitář oznámí následující skutečnosti:

a) podpisy a ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení podle článků 23 a 24;

b) den vstupu protokolu v platnost podle článku 25;

c) prohlášení podle čl. 24 odst. 3 a čl. 26 odst. 1;

d) výpovědi podle článku 29.

Na důkaz toho připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

Sepsáno v Haagu dne 23. listopadu 2007 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, jež bude uloženo v archivech vlády Nizozemského království a jehož ověřený opis bude zaslán diplomatickou cestou všem členům Haagské konference mezinárodního práva soukromého ke dni jejího dvacátého prvního zasedání a všem ostatním státům, jež se tohoto zasedání účastnily.